

**A KEFAG Zrt. Kiskunsági Alkotótáborában, Bugacon
alkotó (és jelen kiállításon résztvevő)
művészeinek rövid életrajza**

Ambrus Lajos (Ballószög)

Kedveli a tájat, portrét, vallási és vadászati témájú képeket. Sokoldalú képzőművészeti tevékenységet folytat. Tizennégy éve a Ballószögi Nemzetközi Alkotótábor szervezője, művészeti vezetője. Több művészeti egyesület tagja: MAOE Bács-Kiskun megyei választmánya, Magyar Vízfestők Társasága, Kecskeméti Képzőművészek Közössége, Megyei Műhely Művészeti Egyesület, Altamira Egyesület, Vadászati Kulturális Egyesület, Magyar Képző- és Iparművészeti Társaságok Szövetsége, és még más egyesületek. 2005-ben megkapta a Bács-Kiskun Megyei Prima Primissima Díjat, 2007-ben Nimród Éremmel, 2004-ben és 2007-ben a Lírikusok Irodalmi Műhely Emlékdíjjal ismerték el munkáját.

Baráth Csaba Attila (Szatmárnémeti)

1966-ban született erdélyi képzőművész. Jelenleg a Szatmárnémeti Északi Színház díszletfestője és kellékkészítője. Már 1996-tól tagja a Szatmárnémeti Alkotóház Képzőművészek Egyesületének, és több egyéni kiállítása volt, többek között Marosvásárhelyen, Nyírbátorban, Székesfehérváron és Nyíregyházán. Alkotásai megtalálhatók hazai és külföldi gyűjteményekben egyaránt. A művész kedvenc technikája az olajfestészet, színhasználatban visszafogott, képein pedig fontos hangsúlyt kap a rajz. Szívesen fest állatokat, valamint a mindennapi életből elcsúszott jeleneteket. Erőssége az emberi karakterek ábrázolása.

Bitay Zoltán (Nagybánya)

1931-ben született, a tábor két doanije közül az egyik. Sajnos néhány éve már nem vesz részt az itteni munkában.

1952-ben szerzett diplomát Kolozsvárott a Képzőművészeti Főiskola festészeti szakán.

Tanárai: Kádár Tibor, Harsia Teodor, Abodi Nagy Béla.

A Romániai Képzőművészeti Szövetség tagja. Képei nem téveszthetők össze más festőiskolát képviselő mesterek műveivel, mert nagyrészüknön rajta van születése bélyege, a nagybányai festőiskola művészetének meghatározó vonása. Számtalan csoportos kiállításon és alkotó táborban vett részt, pl.: Zebegényben, Kenderesen, Siófokon, Palicson, Kőteleken, Budapesten, Bugacon.

Craciun Judit (Nagybánya)

Festőművészként főleg pasztellel dolgozik, másik területe a kerámia. Mindkét oldalát számos kiállításon mutatta be Erdélyben és Magyarországon egyaránt. Több képzőművészeti tábor résztvevője, többek közt a kerámia stúdió nyári kurzusainak is.

Dudás Gyula 1929-2015. (Nagybánya)

10 éven át, haláláig a tábor művészeti vezetője. Hargita megyei Maroshévízen született. Elemi iskoláit Marosnagylakon, középiskoláit a Nagyenyedi Bethlen Gábor Tanítóképzőben kezdte, majd Kolozsváron szerzett tanítói oklevelet 1949-ben. 1953-58 – között végzett a kolozsvári ION ANDREESCU Képzőművészeti Főiskolán, mesterei Kádár Tibor és Mohi Sándor. Ezt követően került Nagybányára a Zene- és Képzőművészeti Iskolához (később Líceum). Itt dolgozott 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig, azóta a festésnek és közéleti munkának él. Festészete fő célja a Nagybányai Festőiskola hagyományainak hű ápolása és továbbvitele. Számos erdélyi és magyarországi alkotótábor résztvevője, 1966-óta rendszeres kiállító művész. Tagja a Romániai Képzőművészeti Alapnak, a Kolozsváron újjraalakult Barabás Miklós Céhnek, a Nagybányai Magyar Képzőművészek Társaságának. A stockholmi Egyetem Magyar Képzőművészeti Egyesületnek vezetőségi póttagja.

Garti Goór Imre (Kecskemét)

Tanulmányait Szegeden végezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola rajz-földrajz szakán, tanárai Fischer Ernő, Vinkler László, Szathmáry Gyöngyi, Lelkes István, Cs. Pataj Mihály voltak. 3 év tanítás után 26 évet dolgozott Kecskeméten a Petőfi Nyomdában.

Képzőművészettel 2000-óta foglalkozik újra aktívan.

Leginkább akvarellal, acryllal és olajfestékekkel dolgozik, a festés mellett pedig folyamatosan rajzol. Munkáiban alapvető építkezési elemek a rend, rendezettség, a komplementer, a fény-árnyék, a kiragadás-kiemelés és az érzelmek. Művésztaborokban dolgozik többek között Lakiteleken és Bugacon. Dudás Gyula halála után ő vette át a tábor szervező munkáit. Bemutakozó kiállítások: Kaposvár /2004/ Lakitelek /2007/, Kecskemét /2008, 2016, 2017/

Tagja a Magyar Vízfestők Társaságának, a Kecskeméti Képzőművészek Közösségének, a Nagybánya-Kecskemét Baráti alkotó Társaságnak és a MAOE-nak.

Görgényi Tamás (Békéscsaba)

Így ír magáról: 1944-ben Békésen születtem. A szegedi Tanárképzőn, majd a Képzőművészeti Főiskolán diplomáztam. Mestereim: Fischer Ernő, Bráda Tibor, Patay László. Művészeti tevékenységem mellett a Tessedik Sámuel tanítóképző Főiskolán tanítottam nyugállományba vonulásomig. Tagja vagyok a MAOE-nek és a Rajztanárok Országos Egyesületének. Elsősorban olaj, pasztell és akvarell technikával dolgozom, kedvelt témáim a természet, a csendélet, a portré és az akt. Alkotásaimmal több nemzetközi és hazai kiállításon szerepeltem.

Harsányi Zsuzsanna (Kecskemét)

A szegedi Tömörkény István Iparművészeti Szakközépiskola textil szakán érettségizet, ezt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szaka, majd a Magyar Képzőművészeti Főiskola követte. 1992-ben felsőfokú PR végzettséggel gazdagította tanulmányai sorát. Kilenc évig tanított, majd alkalmazott grafikával foglalkozott. Közben Bruncsák András művész-tanár barátjával 1993-ban elindították a Kecskeméti Képzőművészeti Szabadiskolát, melynek sikeres munkájába az utóbbi 3 évben kapcsolódott újra be, felnőttek oktatásával. 1999 óta foglalkozik hivatásszerűen csak a festéssel. Elsősorban pasztellkrétával dolgozik, alkotásaiban a nőiességet, líraiságot, harmóniát, humánusot szeretné átadni. Tagja a MAOE-nek. Több mint 120 önálló kiállítása volt hazánkban és külföldön egyaránt. 5 éven át szervezte a kecskeméti Művész Kávézó tárlatait. 2016-ban Bács-Kiskun megyei Művészeti díjjal ismerték el munkáját. Három szakkönyve jelent meg az utóbbi 4 évben. Jelenleg festészeti kurzusokat is vezet itthon és Budapesten.

Horváth Lajos (Veszprém)

Pápán született 1941-ben. 1954-61 között a pápai Képzőművészeti Szabadiskolában Cziráki Lajostól és A. Tóth Sándortól tanult. 1995-ben Veszprém Múzeum Érdemrendjét kapta. Példaképe Kondor Béla. Festészete a szürrealizmus Dalí nevével jellemezhető ágához kötődik. Képeinek álomvilága általában az élet hétköznapi elemeiből épül fel. Tárgyiasan megjelenített motívumait a vonal- és színtávlat hagyományos rendjében állítja elénk. Művei megtalálhatók a veszprémi Laczkó Dezső Múzeumban, és a Magyar Nemzeti Galériában is. A bugaci táborban a figurális és tájfestészet hagyományos témáit választotta.

Kis Béla (Sepsiszentgyörgy)

1942-ben született. 1963-69-ben a bukaresti Képzőművészeti Akadémia monumentális festészeti szakán folytatott tanulmányokat. Előbb Szatmárnémetiben, majd Baróton volt rajztanár, 1972 óta szülővárosában a Székely Mikós Kollégium rajztanára. 1970-től tagja a Képzőművészeti Alapnak, 1990-től a Képzőművészeti Szövetségnek. Nagyméretű táblaképeket, a gesztusfestészet hatását mutató nonfiguratív műveket fest. Számos kiállításon mutatta be alkotásait (Bukarest, Brassó, Budapest, Győr, stb.). Mozaikokat, al secco falképeket, sgraffitókat és fémszerkezeti munkákat is készít Sepsiszentgyörgyön, Temesváron és Kovásznán. A bugaci táborban akvarelleket készített, színei híven tükrözik az erdélyi hagyományokat.

Kondrak Matyikó Margó (Nagybánya)

Dudás Gyula kiállítás megnyitójából idézünk: A „Margó” képek oldottak, áttetszők. Szabad ecsetkezeléssel születnek. Azt festi, ami megragadja festői érzésvilágát, amit eszközeivel ki tud fejezni. Szín-fényre épülő munkái színt árasztóak szívárvánnyá válnak. Meleg színek: vörösek, meleg lilák, gyönyörű sötétek sugározzák a melegséget érzékeny szürkékkel, melyeken vibrál a fény és a levegő. Laza ecsetkezeléssel nagy foltok sugallják a kellemes érzést. Matyikó virágcsendéletein szebbnél szebb virágok árasztják intenzíven a melegséget, talán jobban, mint tájképein.

Kovrig Miklós (Cegléd)

1951. február 2-án született Páncélcsehen, Kolozsvár mellett. Érettségi vizsga után a brassói erdészeti egyetemen szerzett diplomát. Ezután elvégezte a Művészeti Népiskola festészeti szakát Marosvásárhelyen. 1990 óta Magyarországon él. Alkotásai tükrözik a természet iránt érdeklődését, szeretetét. Jellemző témái a vadászfestmények, illetve a vadon élő állatok ábrázolása. Elismert természet és vadászfestő.

1998-ban a Vadászati Kulturális Egyesület a Hubertus Kereszt ezüst fokozatával tüntette ki. 1999-ben megkapta a Nimród vadászújság és a Nimród Alapítvány Nimród díját.

Eddig több önálló tárlata volt, képei eljutottak Kanadába, Olaszországba, Németországba és Ausztriába is. Képeinek nagy része külföld magángyűjtők tulajdonában van.

Les József Pál (Nagybánya)

Képzőművész életútja rendhagyónak mondható, hiszen sportolónak indult, aztán több mint húsz esztendőn keresztül egy bányavállalatnál dolgozott mérnökként, s amikor elérkezett a nyugdíjazás ideje, beiratkozott a képzőművészeti egyetemre. Kísérletező kedvű, színes egyéniség. Mára több erdélyi és magyarországi alkotótábor és kiállítás rendszeres résztvevője.

Mártonfi Benke Márta (Kecskemét)

Így ír magáról: Kunszentmártonban születtem 1958-ban, jelenleg Kecskeméten és Kunszentmártonban élek. Az egri tanárképző főiskolán, majd a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen szereztem diplomát. Voltam középiskolai tanár, újságíró, valamint könyvkiadással is foglalkoztam. A kilencvenes évek elejétől festek hivatásszerűen.

Barátom és mesterem volt Bozsó János festőművész. Számos művésztelepen megfordultam, így a szülővárosomban működő művésztelep mellett Kecelen, Tiszakürtön, Izsákon, Bugacon és Cesky Krumlovban. Alapító tagja vagyok a keceli és a kunszentmártoni művésztelepnek, valamint a kunszentmártoni Alkotók Szabad Társaságának. Amióta festek, sokat változtam. Régen többet adtam a külsőségekre. Mára rájöttem, minél gazdagabb világot épít fel belül az ember, annál kisebb térre vágyik odakinn, s a földi jókból egyre kevesebbrel is beéri.

Régen utazni vágytam, ismeretlen helyeket felkutatni. Vannak szép tájak, de számomra a legszebb szülővárosom, Kunszentmárton és a Körös-part vidéke. Itt vannak a gyökereim.

Mély érzelmek fűznek ehhez a földhöz, ezért is más, mint a többi, s ezért is festőibb számomra bármelyik más tájnál. Témáim nagy részét így szűkebb környezetem adja.

Moldován Gyula (Székelyudvarhely)

A festőművész a Hargita és Erdély tájfestőjének vallja magát. A művész Dicsőszentmártonban, 1953. júl. 29-én született, gyermekkorát és diákéveit Parajdon, Erdőszentgyörgyön, Székelyudvarhelyen és Marosvásárhelyen töltötte, majd végül a székely anyavárosban, Székelyudvarhelyen ért révbé.

A harmincöt, alkotással teli év alatt munkái Erdély és az anyaország mellett Európa szerte ismertté váltak. Első kiállítása 1973-ban volt Marosvásárhelyen. Az egyéni tárlatokon kívül több csoportoson is részt vett, Erdélyben, Magyarországon, Kárpátalján, Svédországban, Olaszországban és Franciaországban láthatták munkáit.

1990-ben hozta létre saját galériáját Udvarhelyen azzal a céllal, hogy szűkebb pátriája hírnevét öregbítse a világban, hogy az érdeklődők elé tárja saját és a többi erdélyi alkotó munkáját. Művészete mélyen a tájban gyökerezik, a hagyományos úton haladva keresi a maga kifejezési eszközeit, de időnként kicsap a modern eljárások ösvényeire is.

Mráz János (Szeged)

1950-ben született Szegeden, tanulmányait is ott kezdte, a Tömörkény István Iparművészeti Gimnázium, kerámia szakán érettségizett, majd a budapesti Dekoratóri Iskola következett. Művészeti képzésének további állomásai a zebegényi, mártélyi szabadiskolák voltak. Ezt követően dekoratorként majd reklámgrafikusként dolgozott Szegeden, fokozatosan kapcsolódott be a helyi képzőművészeti életbe. 1975-től kiállító művész. A MAOE, az Altamira Egyesület tagja és a Szegedi Grafikai Stúdió alapító tagja. Munkásságának jelentős részében foglalkozott alkalmazott grafikával, közel húsz évig volt az MTV Szegedi Stúdiójának vezető grafikusa, látványtervezője. Színházi díszleteket tervezett a Szegedi Nemzeti Színház és a Győri Nemzeti Színház előadásaihoz. A Móra Kiadó illusztrátorként foglalkoztatta. Festői működésében a természettel kapcsolatos élményei a vadászat iránti vonzalom a meghatározó.

Palásti Renáta (Budapest)

Az érettségi vizsga után a szegedi Tanárképző Főiskola rajz szakán folytatja tanulmányait, később elvégzi a nyíregyházi főiskola rajz-vizuális-kommunikáció szakát is, ahol diplomázik alkalmazott grafika specializációval. Nyaranként több művészeti szabadiskolát és alkotó tábort látogat.

Főként akvarelleket és pasztelleket készít, de kedveli a rézkarc technikát is. 2003-tól a Fedics Mihály Művészeti magániskola festőtanára, jelenleg szabadúszó.

A hazai gyűjtőkön kívül számos munkája megtalálható japán és holland magángyűjtőknél. Fiatal művész léte, eddigi pályafutása alatt is számos egyéni és kollektív kiállításon szerepel.

Így vall magáról: „A TÁJ számomra tükör, melyben magamat keresem, miközben az emberi lét tulajdonságaival ruházom fel.”

Sebestyén Erzsébet (Veszprém)

Gyökerei Erdélyhez, Nagyajtához kötik. Habár a táj szerelmese, képeiken azt különböző felfogásban érzékeljük. Bugacon csendéleteket készített, melyekre meleg színek jellemzők. Játszik a barnával, narancssal, okkerrel vagy vörössel. Aprólékos ecsetkezelését talán túlzásba viszi, ami azonban javára írható, tudja, mikor kell megállni, hogy ne váljon naturalistává. Tárgyai felnagyítottak, dekoratívak.

Sütő Éva (Déva)

A grafikusművész 1951. január 15-én született Déván, Romániában. Tanulmányait a Temesvári Egyetem Rajzfakultásán végezte 1975-ben.

Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének, a Magyarok Világszövetsége Képzőművészeti és Iparművészeti Társaságának, a Barabás Miklós Céhnek.

2002-ben Magyarországon a Hortobágyi Nemzetközi Alkotótábor örökös tagjává nevezik ki. 1973-tól vesz részt a Romániai Képzőművészeti Szövetség hazai és külföldi tárlatain, valamint a nemzetközi rendezvényeken. 1981-ben I. díjjal jutalmazták munkásságáért a Romániai Kultúrminisztérium és a Képzőművészeti Szövetség által rendezett országos fesztiválon. 1991-ben I. díjjal tüntettek ki TOKYÓBAN a Japán Postaügyi Minisztérium által szervezett II. Bélyeg Design versenyen.

2001 Alkotói díjjal tüntetik ki ZALAEGERSZEGEN- Magyarországon. Művei megtalálhatók a hazai és külföldi múzeumokban és magángyűjteményekben: Finnországban, Franciaországban, Hollandiában, Japánban, Magyarországon, Németországban, Svédországban. Sütő Éva rajzai és metszetei a mindent átfogó emberi lét értelmét hangsúlyozzák, eszközeit tekintve pedig gyakran emlékeztetnek a népművészet tömörségére.

Szappanos István (Kecskemét)

1945-ben született Kecskeméten. 1968-ban végezte tanulmányait Szegeden, a Tanárképző Főiskolán. Mesterei: Fischer Ernő, Vinkler László, Cs. Patay Mihály.

1968 óta tanít, a Kecskeméti Tanítóképző Főiskola tanáraként, a vizuális-nevelés tanszék tanszékvezetőjeként ment nyugdíjba. A festészet műfajai közül olaj- és pasztell technikával dolgozik. 1986-ban pedagógiai és művészeti tevékenységéért Székely Bartalan díjat kapott.

Vizuálpedagógiai tankönyvből és jegyzeteiből tanulnak a főiskolai hallgatók. 1980-as években oktatófilmeket készített.

Szülővárosa 2002-ben Katona József díjjal tüntette ki. Festészetében, képeiben a látványélmény és az egyéni szubjektum nyer művészi kifejezést.

Tanulmányutakat tett az alábbi országokba:

Csehszlovákia, Japán, Lengyelország, Olaszország, Svájc, Ausztria.

A kecskeméti pályatársak közül nagyon sokan az ő keze alól nevelődtek ki.

Török István (Palics)

Így mutatja be magát: A Szabadka melletti Csurgón születtem 1940-ben. Képzőművészettel komolyan 1958 óta foglalkozom. Első önálló tárlatom 1960-ban nyílt meg a Szabadkai Városi Könyvtár olvasótermében. Alapító tagja vagyok a Csurgói Ifjúsági Művésztelepnek, melyet 1969-ben Fórum díjjal tüntettek ki. 1983-ban megalapítottam a Q Képzőművészeti Csoportot, melyet ma is vezetek. Kezdeményezésemre 1999-ben megalakult a LUDAS hivatásos művésztelep valamint a Szabadkán és Palicson működő ABC&T képzőművészeti szakkör, melyet ma is vezetek. Több művésztelep munkájában vettem, s veszek részt.

Vassy Erzsébet (Nagyvárad)

Tanulmányait a mezőbaji általános iskola után a nagyszalontai Arany János Gimnáziumban folytatta, majd az aradi Gépipari tervezői főiskolán szerzett gépészmérnöki diplomát. Nagyváradon dolgozott gépészmérnökként. Képzőművészettel a 90-es évek elején kezdett el foglalkozni, először a mérnöki rajzokkal töltött évek után a szintén nagy precizitást és finom vonalvezetést igénylő grafikákkal. Témái az erdélyi magyar építészeti emlékek, ezen belül kiemelten a kalotaszegi magyar fatemplomok és az erdélyi magyar famegmunkáló művészet motívumai. A 90-es évek közepétől munkáiban megjelennek a pasztell festmények, későbbi munkáiban már ezek dominálnak. A festmények központi témája a természet, az erdélyi tájak, a fák, a kövek. Későbbi munkáiban ezek a természeti elemek testesítik meg az olyan absztrakt motívumokat, mint az anyaság vagy a szabadság.

A művésznő jelenleg is Nagyváradon él és dolgozik.

Ziegler Németh Ferenc (Izsák)

26 évesen „festőnek állt”. Azt gondolta, hogy a sors a nehezebb utat jelölte ki számára. Nem a pár évig tartó állami képzést választotta, örökös tanulásra ítélte magát. 1997-ben kezdett ismerkedni a festészet rejtelmeivel és azóta is folyamatosan fejleszti tudását. Fő témája a magyar táj ábrázolása. Próbálja megragadni azt, amikor a tájra, az épületre, a tárgyra vetülő fény átlényegül egy érzésbe, gondolatba. Az utóbbi években az olaj mellett főleg pasztellkrétával dolgozik. Egyik alapítója az 1999-ben megalakult Izsáki Nyári Alkotótábornak és 2011-től szervezi az Izsáki Őszi Alkotótábort. Több művészeti csoportnak tagja, köztük a Bács-Kiskun Megyében működő Műhely Művészeti Egyesületnek és a MAOE-nak. 2014-ben Izsák Város Képviselő-testülete emléklakettjét vehette át Izsákért folytatott képzőművészeti tevékenységéért. Ugyanebben az évben Bács-Kiskun Megyében Prima díjra jelölték. Eddig több, mint 100 alkalommal állított ki egyénileg és 50-nél is több csoportos kiállításon vett részt képeivel.